

Sant Martí

Montgat

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Avinguda Jordana, 70

Coordenades:

Latitud: 41.47122
Longitud: 2.27907
UTM Est (X): 439802
UTM Nord (Y): 4591320

Classificació

Número de fitxa 08126-17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (Num. 669 CPCC)
Número inventari IPA 8747
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Arquebisbat de Barcelona

Fitxes associades:

[Templet- mirador del Turó del Mar](#)

[Can Galceran de Vall](#)

Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dv., 22/08/2008 - 02:00

Descripció

Ermita aïllada de planta rectangular que es troba situada entre l'autopista i un club esportiu. Consta d'una sola nau coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana. A la part posterior hi trobem l'absis semicircular, que està obert amb una finestra d'arc de mig punt. L'accés es fa per un portal d'arc de mig punt adovellat, sobre el qual hi ha una petita finestra de pedra carejada i un campanar d'espadanya. El parament exterior és de carreus escairats de petites dimensions, excepte a les cantonades, on són més grans. El sostre és de volta de canó de pedra.

Història

La primera referència documental de la capella de Sant Martí data de l'any 1026, en motiu d'una donació de la mateixa al monestir de Sant Cugat. A finals del segle XI torna a citar-se com a propietat del monestir, juntament amb la de Sant Romà, que podria correspondre a la de Tiana. L'any 1120 el pontífex Calixte II va sancionar al citat monestir en motiu de la possessió de l'ermita. La següent notícia de Sant Martí la trobem al segle XVI, quan apareix associada a la propera masia de Can Galceran de Vall. A la darreria del segle XVIII s'esmenta un cementiri, on van sepultar-hi fins el 1814, quan la capella es trobava en estat ruïnós. Unes visites pastorals del segle XIX ens revelen que aquest mateix segle va ser restaurada, i va canviar la seva advocació per la de la Verge del Pilar. Pels volts del 1854 va passar a formar part, juntament amb la masia, de la finca de Can Ribas, propietat dels Calonge Ribas. En ple segle XX la finca va ser urbanitzada, i la capella de Sant Martí i Can Galceran de Vall van quedar inclosos dins unes instal·lacions esportives. Durant la construcció de l'autopista B-20 hi va haver una important mobilització ciutadana per evitar-ne l'enderroc, fet que va permetre salvar-la.

Bibliografia

CATALUNYA. GENERALITAT. DEPARTAMENT DE CULTURA. IPA: Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Montgat (Maresme). 2007. CUYÀS, J.M. Història de Badalona. IV v. Badalona. 1978. PLADEVALL, A., dir., Catalunya Romànica: el Barcelonès, el Baix Llobregat i el Maresme. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1984. Guia del romànic a la comarca del Maresme [text imprès] Mataró: Museu Comarcal del Maresme, 1982.

